

Counseling Research

پژوهش‌های مشاوره

فصلنامه علمی - پژوهشی

انجمن مشاوره
ایران

جلد ۱۴، شماره ۵۴
تابستان ۱۳۹۴ / ۱۶۰ صفحه

❖ تأثیر زوج درمانی دلبستگی محور بر بهبود انطباق پذیری خانوادگی و کاهش تعارضات زناشویی (۲۵-۴)

امیرنوش کرمی، فرح بیگی

❖ مقایسه اثربخشی آموزش الگوی چندمحوری شفیع آبادی با سازه‌گرایی ساویکاس بر خودکارآمدی در تصمیم‌گیری شغلی بیکارشدگان جویای کار تحت پوشش بیمه بیکاری (۵۱-۲۶)

اکرم السادات رضایی - عبدالله شفیع آبادی - محمدرضا فلسفی نژاد

❖ اثربخشی شیوه درمانگری فعال سازی طرحواره‌های معنوی مبتنی بر ذهن آگاهی در کاهش علائم وابسته به سوء مصرف مواد و کنترل تکانه در مردان معتاد به مت‌آمفتامین (۷۸-۵۲)

علی سلیمانی - سید کاظم رسول‌زاده طباطبایی - پرویز دباغی
پرویز آزاد فلاح - ارسیا تقوا

❖ بررسی نقش پیش‌بینی‌کنندگی مؤلفه‌های ساختار خانواده ایرانی بر احساس تنهایی نوجوانان (۹۵-۷۹)

حسین سلیمی بیجستانی

❖ محتوایی ارتباط کلامی مبتنی بر آیات قرآن کریم بر کاهش تعارضات مادر - دختر نوجوان (۱۱۰-۹۶)

مریم قاسمی یزدآبادی

❖ تأثیر کتاب درمانی گروهی بر افزایش عزت‌نفس کودکان آسیب دیده‌ی کار (۱۲۵-۱۱۱)

مهسا السادات مکارم - نصرت ریاحی‌نیا - اعظم فرجی‌پور - نسوین حاصلی

❖ مقایسه تأثیر خانواده درمانی مبتنی بر درمان نظام عاطفی بوون و معنادرمانی در کاهش میل به خودکشی در میان مراجعان به مراکز مشاوره (۱۵۱-۱۲۶)

یحیی یاراحمدی، ناصر یوسفی

مقاله ۹

مقایسه اثربخشی آموزش الگوی چندمحوری شفیع آبادی با سازه‌گرایی ساویکاس بر خودکارآمدی در تصمیم‌گیری شغلی بیکارشدگان جویای کار تحت پوشش بیمه بیکاری

اکرم السادات رضایی^۱ - عبدالله شفیع آبادی^۲ - محمدرضا فلسفی نژاد^۳

چکیده

تاریخ دریافت: ۹۴/۲/۱۰ - تاریخ پذیرش: ۹۴/۴/۵

هدف این پژوهش مقایسه اثربخشی الگوی چندمحوری شفیع آبادی (SMPVC) با نظریه سازه‌گرایی ساویکاس (SCCT) بر خودکارآمدی در تصمیم‌گیری شغلی بیکارشدگان تحت پوشش وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه بیکارشدگان جویای کار بالای دیپلم مراجعه‌کننده به اداره‌های کار شهر تهران بود که از بین آن‌ها ۴۵ نفر به شیوه تصادفی انتخاب و به صورت تصادفی در سه گروه ۱۵ نفری (دو گروه آزمایشی با رویکرد آموزشی SMPVC و SCCT و یک گروه کنترل) قرار گرفتند. برای گردآوری اطلاعات از مقیاس خودکارآمدی در تصمیم‌گیری شغلی (بتز و همکاران، ۱۹۹۶) استفاده شد. پژوهش حاضر یک مطالعه نیمه آزمایشی از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون و آزمون پیگیری همراه با گروه کنترل بود. گروه‌های آزمایشی در ۶ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای تحت آموزشهای مطابق با رویکردها مورد بررسی قرار گرفتند. خودکارآمدی شرکت‌کنندگان قبل از اجرای مداخله و پس از آن و همچنین بعد از گذشت یک ماه مورد اندازه‌گیری قرار گرفت. تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها با استفاده از تحلیل کوواریانس چندمتغیری و اندازه‌گیری مکرر نشان داد که برنامه‌های آموزشی بر خودکارآمدی تصمیم‌گیری شغلی تأثیر داشت. این تأثیر حتی پس از گذشت یک ماه از ثبات و مانایی کافی برخوردار بود. روش آموزشی

۱. دانشجوی دکتری رشته مشاوره (نویسنده مسئول: Email: rezaei.psych@yahoo.com).

۲. استاد دانشگاه علامه طباطبائی

۳. دانشیار دانشگاه علامه طباطبائی